

United Kingdom of Great Britain , London
SW1Y 6HD, 2 Babmaes Street, Babmaes House, 4th floor
1st District, 4-6 Stelutei Street, Bucharest, Romania
Phone: +40 21 206 49 00, Fax: +40 21 667 26 99
e-mail: presidentbalkan@gmail.com

*Iancu Alexandru Marian,
Președinte Balkan Petroleum LTD*

COMUNICAT DE PRESĂ

Cu privire la dosarul denumit generic de către presa de specialitate
“Rafo-Carom”

1. În fapt :

- Iancu Alexandru Marian, inculpat în dosarul Rafo-Carom.
- Tender Ovidiu Lucian, inculpat în același dosar Rafo-Carom, a făcut un denunț la D.N.A. cu privire la fapte de corupție ale fostei șefe D.I.I.C.O.T., doamna Alina Bica, în legătură cu cauza.
- Doamna Alina Bica, fosta șefă D.I.I.C.O.T, l-a acuzat în ședința Înaltei Curți de Casație și Justiție, din data de 30.01.2015, în dosarul nr. 409/2015, pe domnul general Florian Coldea, că folosindu-se de prerogativele funcției de Prim-adjunct al Directorului S.R.I., a făcut nenumărate intervenții și amenințări în favoarea domnului Tender Ovidiu, chiar asupra dânzei, în sensul unei sentințe favorabile în dosarul Rafo-Carom.

Pentru că imaginea domnului general Florian Coldea și implicit a S.R.I. a fost grav afectată, orice efort de a demonta și desființa teza că justiția funcționează obedient față de asemenea interese, a fost considerat o problema de ”siguranță națională”, fapt pentru care se impunea o **Execuție Publică** contrară tezei că dl. Tender Ovidiu este o persoană ”protejată”.

Era nevoie de un complet, sau două, de judecători ”acreditați” de Coldea și/sau S.R.I. și un sistem de tragere ”aleator”, controlat de o șefă de Curte de Apel, care să așeze ”țintarul” în așa fel încât orice încercare profesională a avocaților apărării, prin care să impună și să conserve un proces echitabil înfăptuit de magistrați echidistanți, să fie sortită eșecului. Ceea ce s-a și întâmplat, la vedere, fără niciun fel de ”acoperire”. Iar pentru ca cei în cauză să înțeleagă unde au ”greșit”, beneficiul realizat de inculpatul Tender Ovidiu, prin

denunțul făcut cu privire la faptele de corupție ale fostei șefe D.I.I.C.O.T., doamna Alina Bica, care a atras reacția de demascare și compromitere a domnului general Florian Coldea și a S.R.I. implicit, a fost anulat prin condamnarea dispusă în cauză, în sensul în care efectul legii de protecție a martorilor a fost NUL, raportat la întinderea pedepsei.

Cronica unei execuții marca ROMÂNIA, țară a Uniunii Europene, în anul de grație 2015:

- Dosar D.I.I.C.O.T. nr. 171/D/P/2003.
- Disjungere din dosarul nr. 171/D/P/2003 și formarea dosarului nr. 692/D/P/2005.
- Rechizitoriul finalizat în dosarul nr. 171/D/P/2003 la data de 31.08.2005, a fost înregistrat la Tribunalul București, Secția a II-a Penală, în data de 31.08.2005, sub numărul 36794/3/2005 (denumit în continuare primul dosar).
- Rechizitoriul finalizat în dosarul nr. 692/D/P/2005 la data de 24.08.2006, a fost înregistrat la Tribunalul București, Secția a I-a Penală, sub nr. 28726/3/2006 (denumit în continuare al doilea dosar).
- Decizia Penală definitivă nr. 1207/A, pronunțată în ședință publică la data de 14.10.2014 în dosarul nr. 36794/3/2005, de către judecătorii, Președinte Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, din cadrul Curții de Apel București.
- Decizia Penală definitivă nr. 862/A, pronunțată în ședință publică la data de 08.06.2015 în dosarul nr. 28726/3/2006, de către judecătorii, Președinte Mihalcea Mihai Alexandru și Georgiana Tudor, din cadrul Curții de Apel București.

Menționăm faptul că, în prima fază, prin Hotărârea nr. 187 din data de 26.06.2014, a Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, completul C6A, tras “aleator” pentru a judeca cauza în dosarul 28726/3/2006 (al doilea dosar), avea în componență pe judecătorii, Președinte Mihalcea Mihai Alexandru și Camelia Bogdan, exact aceiași, dar în ordine inversă, care nu fusese tras “aleator”, ci desemnat pentru a judeca cauza din dosarul 36794/3/2005 (primul dosar), adică judecătorii, Președinte Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, **formând completul de notorietate C5A, din cazul “Telepatia”**. Domnul Dan Voiculescu are acum dovada că domnii judecători în cauză formează “un pluton de execuție” la comanda generalului S.R.I. – Florian Coldea, sub coordonarea conducerii Curții de Apel București, în speță a Magistratului Lia Savonea. Bineînțeles, toate sub umbrela așa-zisului “interes național” și de “siguranță națională”.

Revin și menționez că, cele două dosare provin din aceeași urmărire penală, acuză aceeași firmă – S.C. VGB Impex S.R.L., același director general, în persoana mea Iancu Alexandru Marian, aceleași produse petroliere comercializate de la S.C. Rafo S.A. și S.C. Carom S.A. către terțe firme,

folosind în mod covârșitor, aceleași probe, atât în rechizitoriile formulate, cât și în motivarea sentinței fondului și a deciziei Apelului în primul dosar.

Singura deosebire esențială constă în faptul că, în primul dosar am fost condamnat deoarece produsele petroliere tranzacționate nu aveau origine licită, iar în cel de-al doilea dosar, aceleași produse petroliere de proveniență de la producătorii S.C. Rafo S.A. și S.C. Carom S.A., au fost achitate parțial prin virament și parțial prin compensări așa-zis disproporționate, adică supraevaluate. În prima cauză, există două expertize judiciare cu rang de lucrări științifice, care nu lasă loc la interpretări, în sensul în care tranzacțiile s-au consumat legal, au produs efecte și au fost contabilizate la S.C. VGB Impex S.R.L., fapt pentru care nu au fost prejudicii aduse bugetului de stat. Nu au contat, nu au fost luate ca probe, iar judecătorii au făcut calcule în contradictoriu cu experții judiciari independenți, investiți în condițiile legii.

Fondul cauzelor, cu siguranță se va rejudeca. Ceea ce s-a întâmplat în legătură cu procedura penală, cu drepturile și garanțiile oricărei persoane chemate în judecată, conferite de reglementările interne și internaționale, este de netolerat într-o țară a Uniunii Europene, în anul de grație 2015. Desfășurarea căii de atac a Apelului, consumat în mai puțin de 48 ore, a unui proces început în anul 2006, deci cu aproximativ 8 ani în urmă, este de notorietate publică, greu de explicat, dar și mai greu de motivat, de către cei care, sub umbrela domnului general Florian Coldea și/sau a S.R.I., au înfăptuit strâmb o justiție care se dorește a fi dreaptă.

Voi arăta în continuare ce a declanșat reacția disproporționată a Judecătorului Mihalcea Mihai Alexandru, care în final s-a încheiat rușinos și totodată periculos la adresa actului de justiție care se consumă la Curtea de Apel București, fără să generalizez. Nu mă feresc să declar că în ambele decizii regăsim acte de procedură criminală, manoperă premeditată a celor doi judecători Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, așa cum le-am descris în plângerea penală depusă la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în data de 03.04.2015, cu nr. 5362, formând dosarul 187/P/2015 (Anexă la prezenta).

Nu ascund că sunt supărat pe faptul că reacția procurorului de caz, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost una probabil "reținută", fapt pentru care, aceiași judecători, au reușit să "apară aleator" și în cel de-al doilea dosar, opunându-se prin puterea de decizie conferită de poziția de judecător/președinte de complet, la înfăptuirea unei justiții complete, respingând probatoriul atât în cazul recuzării, cât și cel care ar fi făcut lumină în fondul cauzei. Există o explicație! O problemă de "siguranță națională" probabil l-a făcut pe procuror mai prudent, domnul general Florian Coldea fiind poate mai CONVINGĂTOR decât în cazul doamnei Alina Bica, explicând că cei doi judecători, Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, trebuie "protejați", probele fiind "subțiri", fapt pentru care nu se impune "exces de zel".

Revin la faptele! La termenul din 11.05.2015, în mod curios, din completul C6A, a "dispărut" judecătorul Mihalcea Mihai Alexandru. În locul lui a apărut judecătorul Daniel Donțete. Au încălcat procedura penală, și coroborat cu faptul că judecătoarea Camelia Bogdan a fost în completul care a

judecat Apelul în primul dosar, au fost recuzați. După mai multe opozabilități nelegale ale doamnei judecător Camelia Bogdan, a fost soluționată cererea de recuzare a întregului complet prin admiterea acesteia și repartizarea “aleatorie” a cauzei unui alt complet. Ceea ce s-a întâmplat! Doar că, apare în noua echipă de judecători “dispărutul” domn Mihalcea Mihai Alexandru. Reamintesc că, în completul C6A, care “aleator” fusese desemnat inițial să judece cauza, îi regăseam pe doamna Camelia Bogdan și pe domnul Mihalcea Mihai Alexandru.

La termenul din 03.06.2015, am crezut în mod firesc că se va constata prin abținere sau recuzare, starea de incompatibilitate din motivarea deciziei dată prin încheierea din data de 20.05.2015, privind recuzarea întregului complet compus din doamna Camelia Bogdan și domnul Daniel Donțete.

Argumentele care stabileau, fără dubiu, starea de incompatibilitate a doamnei judecător Camelia Bogdan, erau perfect aplicabile fostului coleg din primul dosar, domnul judecător Mihalcea Mihai Alexandru, apărut în mod “aleator” să judece ca președinte de complet, al doilea dosar. **Totul se învârtte la Curtea de Apel București, în ceea ce mă privește, sub atenta monitorizare a “patriotului șef-adjunct” generalul Florian Coldea, în jurul a doi judecători – Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru.**

Iar acest fapt se întâmplă “aleator”.... mai puțin prima dată, în 26.06.2014, când prin Hotărârea Colegiului de Conducere nr. 187, au fost dispuși discreționar.

Printr-o mișcare de “învăluire”, **demnă de hoții de buzunare din transportul în comun**, judecătorul Mihalcea Mihai Alexandru, pentru a evita impactul cu fireasca recuzare ce avea să urmeze la termenul din 03.06.2015, a formulat cerere de abținere. Scopul era unul contrar bunei-credințe, în sensul în care pentru o corectă înlăptuire a justiției se impunea înlocuirea dumnealui din completul de judecată tras “aleator”. Se dorea realizarea Autorității de lucru judecat, prin respingerea cererii de abținere, de către un alt complet de judecată, care să constate că motivele avocaților inculpatului Tender Ovidiu și ale celorlalți inculpați (*mai puțin Iancu Alexandru Marian, care nu depusese încă cerere de recuzare*), nu pot atrage starea de incompatibilitate a judecătorului în cauză, adică Mihalcea Mihai Alexandru; pe cale de consecință se crea cadrul legal de respingere, ca inadmisibile, a recuzărilor. Ceea ce s-a și întâmplat! **Colega domnului judecător Mihalcea Mihai Alexandru, doamna judecător Georgiana Tudor, i-a respins cererea de abținere, după care s-a așezat lângă dânsul și ne-a executat cu sânge rece, în ceea ce a însemnat, poate, cel mai rușinos act de injustiție din istoria Apelorilor din România, după revoluție.** Totul cu acceptul tacit al conducerii Curții de Apel București, cel puțin în ceea ce a însemnat dispunerea discreționară a compunerii completelor de judecată din cauză, a modificărilor ulterioare și a așa-ziselor trageri “aleatorii”, care sunt de fapt niște disimulări ale unei manopere interesate, realizate cu încălcarea legii și a dreptului la un proces echitabil, înlăptuit de un judecător echidistant.

Totul a început la termenul din 03.06.2015. Au fost respinse toate cererile de recuzare. Au fost respinse și cererile cu privire la probe și s-a trecut la audieri. Fac mențiunea că nu am fost prezent la acest termen, deoarece, încă

credeam că raportat la înlocuirea doamnei judecător Camelia Bogdan, același lucru se va întâmpla și în cazul domnului Mihalcea Mihai Alexandru; ceea ce în mod evident nu s-a întâmplat! Ședința de judecată s-a încheiat în jurul orei 01.00, în noaptea dintre 3 și 4 iunie. La ora 02.00 a aceleiași nopți, am fost citat la Penitenciarul Rahova, pentru data de 04.06.2015 ora 13.00 (ziua în curs).

Fără să am timpul necesar să iau legătura cu avocații mei, am hotărât să mă prezint la termenul stabilit, și motivat să recuz pentru prima oară, atât procurorul de ședință, dar și pe domnul judecător Mihalcea Mihai Alexandru. Argumentele erau de neînlăturat, fiind altele decât cele pentru care exista o așa-zisă Autoritate de lucru judecat în ceea ce îl privea pe judecătorul în cauză. Pe procuror îl vizau fapte prin care a ascuns, la ordin, "prin omisiune", probe relevante, covârșitoare, care ar fi schimbat opinia instanței fondului. Toate acestea consumându-se la solicitarea expresă a fostei șefe D.I.I.C.O.T doamna Alina Bica, în interes personal, sau la dispoziția generalului S.R.I. Florian Coldea, dar cert în favoarea unică a inculpatului Ovidiu Tender (poate D.N.A. este interesată să afle mai multe?!). Am așteptat momentul în care mi-a fost dat cuvântul, conform procedurii penale, și am formulat cererile de recuzare, depunând spre știința completului de judecată, plângerea penală (Anexă la prezenta) care îi incrimina pe doamna judecător Camelia Bogdan și domnul judecător Mihalcea Mihai Alexandru. Din motivarea acesteia rezultă în mod de neocolit incompatibilitatea celor doi judecători să judece o nouă cauză, care mă vizează, cu atât mai mult cu cât cele două dosare erau înrudite prin apariția lor în urma ordonanțelor de disjungere din aceeași urmărire penală.

Am făcut mențiunea, ca indiciu, faptul că în motivarea deciziei date în primul dosar – frate al celui în stare de judecată, se face trimitere de către cei doi judecători Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru (cel împotriva căruia formulasem cerere de recuzare) la probe depuse de mine în apărare, luate din cel de-al doilea dosar, și care au stat la baza formării opiniei de vinovăție. Chiar am nominalizat parte din ele, după care cu consimțământul președintelui de ședință am convenit ca întâi să motivez incompatibilitatea procurorului, după care să revin la susținerea recuzării dumnealui. Am menționat totodată, că întreg procesul în curs, va fi atașat ca probă în susținerea plângerii penale împotriva judecătorilor Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, depusă înaintea momentului în care Curtea a fost investită să judece Apelurile declarate în prezenta cauză. Facem această precizare pentru a nu fi suspectați de subiectivism și crearea în mod fals a motivelor de recuzare.

Consider că în mod intenționat, cu premeditare, cei doi judecători, au creat un întreg pachet de acțiuni ilegale, prin care să ajungă ori unul, ori celălalt, să judece cel de-al doilea proces, pentru ca prin puterea de decizie să respingă un ansamblu probator, care să desființeze o motivare ticluită a sentinței de condamnare dată în primul dosar. Mă refer la faptul că fiind vorba de aceeași firmă, anume S.C. VGB Impex S.R.L., în primul dosar, în mod fals s-a reținut că produsele petroliere tranzacționate nu au origine licită, fiind condamnat pentru evaziune fiscală și spălare de bani, iar în cel de-al doilea, disjuns din primul, sunt investiți să judece modul în care au fost stinse debitele rezultate în urma achiziției acelorași produse petroliere, de la aceiași

producători S.C. Rafo S.A. și S.C. Carom S.A., deci confirmând statutul de marfă licită.

Revin la modul cum a continuat procedura recuzării. Am motivat solicitarea în ceea ce-l privea pe procurorul de ședință, după care urma să continui susținerea cererii privind incompatibilitatea domnului judecător/președinte Mihalcea Mihai Alexandru, cu referire la cele mai sus afirmate, bineînțeles mult mai analitic.

În acel moment, Președintele, a decis că rămâne în pronunțare cu privire la cererile de recuzare, fără să asculte motivele avute în vedere. La început am crezut că din cauza grabei de a trece pe repede înainte procedura, a uitat că mi-a dat cuvântul în susținerea recuzării dumnealui. Ulterior, aveam să înțeleg că nu se dorea să se consemneze motivele, pentru că astfel, devenind publice, se impunea procedura ca un complet independent de cauză să judece, fapt pentru care, ca și în cazul doamnei Camelia Bogdan, să se admită cererea datorită evidentei imparțialității a domnului judecător Mihalcea Mihai Alexandru. Sub amenințarea evacuării din sală, mi-a fost adus la cunoștință faptul că nu mi s-a dat cuvântul, că instanța a rămas în pronunțare pe cererile formulate. Președintele vizat de suspiciunea de incompatibilitate, a continuat cu amenințările în vădită stare de nervozitate, fără ca eu să depășesc cadrul legal al desfășurării propriului proces, și identificându-se cu cauza, luând faptele ca afront personal, a preferat să suspende ședința, ordonând ca eu să fiu evacuat și dus în beciul Curții de Apel București, mai bine spus, într-o incintă de 8 mp, fără aer, fără lumina zilei, cu praf și păienjeni, cu WC turcesc.

Am fost ținut acolo aproximativ 2 ore, timp în care propriul meu proces a continuat. În cunoștință de cauză, că judecarea Apelului nu poate avea loc decât în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de deținere, și considerând că procedura de TORTURĂ FIZICĂ și PSIHICĂ la care a recurs, dând dispoziția să fiu evacuat din sală și băgat în beciul Curții de Apel, doar pentru că stăruiam în dreptul meu la un proces echitabil, mă va determina să accept să renunț la motivarea recuzării și să dau declarație, astfel să-i legitimez procedura penală, am fost chemat în sala de judecată. Sub amenințarea că voi fi din nou evacuat și băgat la beci, de către același judecător vizat de suspiciunea mai mult decât rezonabilă că este incompatibil, nu am renunțat, considerând că mai bine mă supun consecințelor abuzului de putere din partea magistratului în cauză, decât să asist neputincios. Fapt pentru care, din nou l-am recuzat pe domnul judecător Mihalcea Mihai Alexandru, cerând să fiu lăsat să-i spun motivele. Bineînțeles am fost trimis la carceră!! Locurile de deținere de la Curtea de Apel București sunt sub demnitatea umană. Fără minimă garanție în ceea ce privesc normele de igienă. Fac mențiunea că sufăr de boli cronice, incompatibile cu locul în care am fost "depus", prin decizia abuzivă a magistratului Mihalcea Mihai Alexandru. După alte 6 ore, timp în care propriul meu proces a continuat, am fost scos din beci și dus la ultimul cuvânt.

Am recunoscut în acest demers al președintelui recuzat, doar dorința de a acoperi o procedură nulă de drept, abuzivă, care prin tortură a dorit să parcurgă până la capăt o **execuție publică**. Aceasta s-a consumat în mai puțin de 48 ore, fiind pronunțate, prin decizie definitivă, condamnări de 25 ani, 14 ani, 9 ani, 8 ani și altele, **în total aproximativ 70 ani de închisoare**.

2. În drept :

Pentru faptele de mai sus, îi acuz public pe judecătorii Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, că au pus la cale un mecanism cu aparență de legalitate, prin care, cu complicitatea Colegiului de Conducere a Curții de Apel București și a persoanelor care coordonează așa-zisa “tragere aleatorie”, să ascundă, să distrugă și să ticluiască probe în cel de-al doilea dosar, pentru consolidarea deciziei din primul dosar, nr. 1207/A din data de 14.10.2014, în condițiile în care aveau cunoștință că în legătură cu aceasta, există pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție dosarul nr. 187/P/2015, format în urma plângerii penale depuse de mine la data de 03.04.2015.

Legătura indisolubilă dintre cele două cauze, cu privire la tranzacțiile cu produse petroliere, era cu adevărat periculoasă pentru cei doi judecători, în condițiile în care, judecarea celei din urmă, ar fi scăpat de sub “control”. Cunoșteau faptul că voi folosi probatoriul din dosarul Rafo-Carom în susținerea plângerii penale mai sus amintite, anexată la prezenta.

Îl acuz pe Președintele completului de judecată, domnul judecător Mihalcea Mihai Alexandru, că, prin amenințări duse până la capăt și prin tortură, a încercat să mă determine să renunț la drepturile conferite și garantate de art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 47 alin. 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Recomandarea nr. 94(12) a Comitetului de Miniștri al Uniunii Europene, respectiv art. 3 lit. b, art. 21 alin. 3, din Constituția României, cât și Codul Deontologic al Judecătorilor, în capitolul IV, art. 9-11; în esență să renunț la dreptul la un proces echitabil, înfăptuit de judecători imparțiali, într-un termen rezonabil, audiat public, după care, fără nicio influență, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte și pentru orice motive, să hotărască asupra temeiniciei acuzațiilor în materie penală, îndreptate împotriva mea.

Raportat la art. 420/2, consider nulă de drept decizia nr. 862/A, pronunțată în data de 08 iunie 2015, în dosarul nr. 28726/3/2006, deoarece propriul meu proces, care s-a încheiat prin condamnarea la 14 ani de închisoare, s-a desfășurat în sala de ședințe, timp în care, prin tortură, supunere la rele tratamente, cercetare abuzivă și represiune nedreaptă din partea judecătorului (Președinte de ședință) Mihalcea Mihai Alexandru, eu m-am aflat la “dispoziția instanței”, închis timp de 8 ore în WC-ul din beciul Curții de Apel București, bolnav cronic, mâncând din mila gardienilor un covrig cald !!!

**ACESTA NU ESTE UN PAMFLET !!!
ACEASTA ESTE REALITATEA !!!**

P.S.: Apropos! Domnule general S.R.I. Florian Coldea, nu cumva aveți obligația morală și profesională, în consecința a tot ceea ce s-a întâmplat, direct sau „pe surse”, să informați opinia publică despre faptul că activitatea mea, ca Președinte al S.C. Rafo S.A. Onești, în perioada anilor 2003-2006, a fost una în interes public, corectă și eficientă?

Că, în fața instanțelor de judecată (arbitraj internațional), România s-a apărat dând exemplu conduita fiscală a S.C. Rafo S.A. Onești, în perioada mai sus amintită? Toate acestea, în contrapondere cu acțiunea unui concurent tradițional din piața internă, agresivă la adresa intereselor țării noastre, solicitând daune de sute de milioane USD, fără drept, în condițiile în care nici până la data de azi nu a achitat 1 miliard USD, taxe și impozite?!

Amintesc că noi, cei de la Rafo S.A., am lăsat rafinăria fără datorii bugetare, situație unică în industria de profil, fiind unul din pușinii manageri români care, fără să lucrez „la stat”, am condus activități private, din care am vărsat în trezorerie peste 1 miliard USD, taxe și impozite.

Aștept Domnule General!

Iancu Alexandru Marian,

Președinte Balkan Petroleum LTD

